

Justis- og beredskapsdepartementet
E-post: postmottak@jd.dep.no

Deres referanse:
16/6645

Vår referanse:

Dato:
1. februar 2017

HØRING – ENDRINGER I POLITIREGISTERLOVEN – EU-DIREKTIV 2016/680

Vi viser til høringsbrevet 2. november 2016, og til høringsuttalelse herfra 15. desember 2016, som gjald endringene i politiregisterloven. Det ble i samme brev varslet en høringsuttalelse om endringene i *forskriften*.

ØKOKRIM har med interesse fulgt med på EUs reform for persondataretten og de nye rettsaktene 2016/679 og 2016/680. Vi anerkjenner at man har lagt ned et stort og grundig arbeid med gjennomføringen av direktivet i lov og forskrift.

Det vises til de allerede inngitte merknadene herfra til politiregisterloven § 57, jf. endringene til forskriften 52-15, og økonomiske og administrative konsekvenser til politiregisterloven § 63.

Vi ser at departementet vil ta opp enkelte uklarheter ved gjennomføringen på møter i Brussel for avklaring. Dete er mindre merknader herfra, som er knyttet til endringene i kapittel 70:

UTKASTET KAPITTEL 70 – UTVEKSLING MED TREDJELAND

Direktivet art. 38, om utlevering av persondata til land uten tilstrekkelig beskyttelsesnivå eller –mekanismer, er foreslått gjennomført i utkastet til ny § 70-9 i politiregisterforskriften.

For de praktiske typetilfellene er det behov å avklare konkret hvor omfattende adgang det er til å utlevere persondata, og i hvilket omfang. *Ett* typetilfelle er hvor det anmodes om utlevering av opplysninger knyttet til 10 navngitte personer eller virksomheter, med en bestemt tilknytning til en sak. Et *annet* typetilfelle er hvor det forelegges en liste med ca. 50 personer hvor det forespørres om norske myndigheter har registrert opplysninger på noen av de opplistede («søk»).

Det fremgår av høringsnotatet side 28 at utleveringsadgangen «kun skal benyttes i konkrete situasjoner, og at unntakene skal tolkes restriktivt. Det er ikke adgang til

hyppige eller store utleveringer av personopplysninger etter bestemmelsen». Denne føringen fremgår likevel ikke av forskriftsutkastet.

Vi ser det som fordelaktig at denne føringen fremgår mer eksplisitt av § 70-9. Videre vil det skape større avklaring dersom adgangen til utlevering – og omfanget – kan kvantifiseres i noen grad.

Art. 39 foreslås gjennomført i ny § 70-10. Bestemmelsen oppstiller kumulative vilkår for overføring til mottaker i tredjeland – som *ikke* har ansvaret for forebygging, etterforskning, mv. av lovbrudd (jf. art. 3 nr. 7 a) – hvor overføring til den *ellers* kompetente myndighet er ineffektiv mv.

Vi forstår det slik at adgangen til utlevering er snever, og tiltenkt situasjoner med avverging av alvorlige lovbrudd, ref. fortalen pkt. 73 (forhindre terrorhandlinger og redde livet til en konkret person). Vi forstår det også slik at mottaker etter § 70-10 kan være offentlige organer i tredjelandet (som faller utenfor art. 3 nr. 7 a), internasjonale organisasjoner og andre private aktører i tredjelandet.

I overskriften til bestemmelsen er det angitt «mottakere etablert i tredjeland». Det er noe uklart hva som menes med «etablert», og vi kan ikke se at begrepet er hentet fra art. 39. Er utleveringsadgangen tiltenkt aktører i tredjelandet som fra Norges ståsted er anerkjent som trygge mottakere?

Etter vårt syn kunne det vært klargjørende for bruken av bestemmelsen dersom overskriften til bestemmelsen er slik: «Utlevering til mottakere uten ansvar for forebygging, etterforskning, mv.»

Med hilsen

Hedvig Moe Øren

Ass. ØKOKRIM-sjef

**Torbjørn Hagerup
Nagelhus**

Politiadvokat